

# SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

**RUTTKAY MENYHÉRT.**

Helyettes szerkesztő:

**BUDAI JÓZSEF.**

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

## Névmagyarosítások.

A főgymnáziumnak ez évben érettségire tett növendékei év elején elhatározták, hogy nevüket valamennyien a nagy vizsgát megelőzőleg megmagyarosítják. A mozgalom egyenesen tőlük indult ki, a tanári kar azt nem befolyásolta. Mire érettségire álltak, három kivételével mindannyian magyar volt a neve s ez a három is nem önszántából maradt meg idegen hangzású neve mellett, hanem, mert az érthetetlen szülői ellenszegülést legyőzni nem tudta. Megjegyzem, hogy e három közül kettő volt keresztény és egy zsidó.

Hibáznánk, ha nem méltányolnók ezeknek az élet küszöbét átlépő ifjaknak elhatározását. Nekik ez ideig nem volt alkalmuk hatni a közre, tenni a hazáért. Ismereteket gyűjtöttek, hogy annak fegyverével szolgálhassák egykor a közérdeket, mert igaz van Széchenyinek: „tudományos emberfők mennyiségében áll egy nemzet igazi hatalma.” De a tudományszerzés mellett lelkük ideális céljokért is hevült. A haza szent fogalma hozzáfórtott ez ifju szívekhez és ha ez idő szerint nem tehetek is semmit érte, de tüntettek fajszeretettelük mellettnevük megmagyarosításával. Áldja meg őket a magyarok Istene. Szerezzenek becsületet, dicsőséget az új névnek. Azt az eszményt törekvést pedig, mely őket elhatározásukra sarkalta, tartsák meg maguknak talizmánul az élet útjára.

Különböző vallások mellett, van nektek már, kedves ifjak, egy közös istenetek: a haza. Minden isten áldozatot követel, tehát az is, melynek ti az iskolában hűséget fogadtatok. Szeretetből folyó munkásságot és önfeláldozást vár tőletek nehéz napjaiban a ti közös istenetek. Keljetez nemes versenyre az ő szolgálatában s itt tűnjék majd ki, hogy melyik vallás ér a hazára legközelebb. Bizonyára, mely neki leghűbb, legáldozatkészebb fiait nevel. Ti, kiknek létjogosultságát e földön való élethez némelyek letagadni szeretnék, mutassátok meg majd tetteitekkel, hogy ha nem is a szerzés jogán, de méltók vagytok a magyar földre. Fegyvereztetek le, szegényítsétek meg ellenségeiteket azzal, hogy őket áldozatkészségben is felülmuljátok. S valamennyien, kik most az iskolát elhagyjátok, gondoljatok szeretettel, hálával reá. Mert az oltotta

azt az eszményt fogékony szívetekbe, mely már is termelt éltetek tavaszán egy szép virágot s melyből, ha isten úgy akarja, teremnek majd nemes gyümölcsök is. Rajtatok áll, hogy egykor ezt a reményünket is beváltjátok.

Vannak, kik kicsinylik a névmagyarosítási mozgalmat, s apró gáncoskodásokkal, tarthatatlan érvekkel akarják annak útját állani, de ezeknek nincs igazuk. Némelyek azzal érvelnek, hogy Wlassics kiadja ugyan a hazafisága frázisaitól kongó leveleket, melyben az idegen név elhagyására buzdítja az alatta állókat, de maga megmarad idegen hangzású neve mellett. Az ilyen magyarság, mely másoktól követel olyan áldozatokat, melyeket maga meghozni nem akar, mindenesetre gyanus. Amde ha más nem teszi a maga kötelességét, ha a népszerűség humbugjára gyártja leveleit, mely alól nagyon is kilóg a lóláb, az következhetik-e abból, hogy mi se tegyük a magunkét? Ne nézzük mindig a nagyokat, mikor a jót tenni akarjuk, mert ők erre nem mindig szolgálnak megfelelő példával.

Mások meg a kegyeletre hivatkoznak, ha előttük névmagyarosításról beszélünk. Nincs kedvük elhagyni azt a nevet, melyet őseik tisztelettel viseltek, melynek becsületet szereztek. Am a név csak arra való, hogy az emberek milliói között bennünket s mi viszont másokat feltaláljunk. A név egymagára még senkit sem tett becsületessé és nem óvott meg erkölcsi bukástól. Ki áll jót róla, hogy ebben a gyorsan degeneráló században, egyik-másik csemete szeggyent nem hoz a legtiszteltebb nevekre is? Ne a név, de a becsület és munkásság kegyeletét neveljétek ti szülők gyermekeitek szívébe. Mert ezek megóvják őket az elzülléstől, de nem elődeitek és a magatok szeplőtelen múltja.

Sajátságos jelenség nálunk az is, hogy a névmagyarosítások jóformán a középosztályra szorítkoznak. A kereskedő, hivatalnok, iparos, közép földbirtokos, szívesen magyarosítja a maga és gyermekei nevét, de nem a ki már valamivé lett, avagy felkapott a vagyon és az állás ugorkafájára. Tanu rá Werkerle, Wlassics, Hatvani Deutsch, Schosberger, a Pallavicini grófok, br. Koch, br. Kochmeister és egy egész sereg más, kik magyar nemességükkel kérkednek a német névük mellett. Ideje volna már *felülről kezdeni* a jó példa-

adást. Ugy sokkal nagyobb lenne annak a fogantatja.

Szerintem, valaki akkor egészen magyar, mikor az idegen név elhagyásával az utolsó köteléket is elszakította, mely őt idegen nemzetben fűzi és arra emlékezteti. A nemzeti összeforradásnak hatalmas eszköze a névmagyarosítás, ez pedig olyan fontos közérdek, mely előtt el kellene némulni minden kicsinyeskedésnek, mert az idegen névhez való csökönös ragaszkodás, másnak igazán nem mondható.

A mi külföldi ellenségeink léptenyomon hirdetik, hogy a magyar tudományra, miveltségre egyaránt képtelen, hogy bevándorolt idegenek és a zsidóság miveli nálunk kizárólag a tudományokat. Elismerjük készséggel, hogy ezek is nagy szolgálatokat tettek tudományosságunknak, de a nélkül, hogy saját faji rátermettségünkön csak perczig is kételkednénk. Gróf Széchenyi, Görgei Arthur, Deák Ferencz, dr. Szabó József a világhírű petrograph, Bolyai Farkas a világhírű matematikus, Arany János és annyi más nagyunk, mind törzsmagyarok voltak. Am a nemzet mély hálát érez a Petőfi, Munkácsy neve iránt, nemcsak alkotásaiért, de azért is, hogy a magyarság efféle lebecsülésének nevük megváltoztatásával az útját bevágták. Kik csökönösen ragaszkodnak az idegen névhez, azokból hiányzik a nemzeti léleknek az a tette kész lüktetése, mely e nagyokat lelkesítette. Magam is furesának találok, mikor dicsekszünk vele, hogy Pfeifer Péter magyar tudós a dörzsvillanygépen jelentős javításokat eszelt ki.

Ha van város, melyre ráférne a névmagyarosítás, úgy bizonyára ilyen a miénk. A főutca majdnem összes cégéztáblái németek, 100 idegenre esik egy magyar név. Elismerjük, hogy kereskedői cégek neveinek megváltoztatása némi nehézségekkel jár, de ezek nem legyőzhetlenek s egy tábla ujrifestésével az előnyök minden esetre felérnek. Pl. nem lehetne-e így festetni ezeket a cégéztáblákat: „Nagy Sándor, névmagyarosítás előtt Grosz Sándor.” Így bizonyára nem lenne hátránya belőle a cégének. Jó lesz, ha gondolkoznak felőle kereskedőink.

De azt igazán szegyennek tartjuk, hogy Miskolcz olyan kevés perccenttel szerepel, ennyi idegen név dacára a névmagyarosításban. Ha már az öregek

megszokásból, vagy valami érdekből ragaszkodnak is régi nevükhöz, kérjük őket, ne vágják utját tiltakozásukkal a fiatalabb nemzedék törekvéseinek. Bizák a névválasztást gyermekeikre, mert bennük és általuk fog élni a haza akkor, mikor mi már csendesen elpihentünk megszentelt földjében.

### A Gotterhalte.

Ez a gyűlölt muzsika ismét végighasgatta a magyar nép szívet, fölháborította lelkét. Rettenetes átka a magyaroknak, hogy ettől a gyűlöletes zenétől csak nem tud megszabadulni. Minduntalan hallania kell ezt, mely felszaggatja azokat a fájdalmas sebeket, melyből a legszomorubb emlékek fakadnak.

Nagyváradon történt az eset még a múlt év *augusztus 13-án*, azon a napon, mikor dicső honvédeink Világosvárnál lerakták a fegyvert. A nagyváradi honvéd hadapród iskola évváró vizsgája volt Azon az évváró vizsgán fölzendült a Gotterhalte. A közönség egy része levett, másrésze föltett kalappal hallgatta végig. A feltett kalaposok közt volt egyik derék újságszerkesztő kollégánk is, kinek neve *Halász Lajos*, aki *akkor* tiszthelyettes vala a 37-ik gyalogezredben. Mint *civil* jelent meg az ünnepen s látván, hogy a tiszturak meg sem billentik csákójukat a *magyar* Hymnus felzendülésekor, ő sem nyult a kalapjához, mikor a Gotterhaltéra került a sor.

Ez a bevezetés. A folytatás ez: A tiszthelyettes szerkesztőt a tisztbirocság elé állítják. Ez a birocság *felmenté*. Am a hadügyminiszter, az ágyus hadügyminiszter, új tisztbirocságot küld ki s ez Halász Lajost megfosztja tiszthelyettesi rangjától s beso-

rozza, mint *közlegényt* a szegedi 46-ik gyalogezredbe. Eddig az eset katonáknál. Am a *civil*eknél is történt valami. *A nagyváradi közönség fákllys-zenével tisztelte meg a közlegényt*. volt bankett is s a városi közgyűlés az országgyűléshez felir. Am az országgyűlés királyi kéziratral bezáratott. Azt október 6-ig megnyitni nem lehet. Csak a király hívhatná össze, s össze is hívna biztonnyal, ha volna, a ki megmondaná: „Uram, király, az osztrák császár nótája miatt vesszöt futtattak egy magyar fiúval, egy magyar alattvalóddal. Nyisd meg a törvényhozás kapuit, hogy a törvényhozók ítéletet mondhassanak.“

A képviselőház kapuja nem fog megnyitni. Október hatodikáig ez az eset — hányadik már a méregpohárból? — talán el is felejtődik. S ha nem felejtődik el, ha színre kerül a törvényhozás házában, — hát akkor mi lesz? Háborog az ellenzék, szilajul üti a padokat, kellemetlen szavakat kiabál át a kormánynak, Széll Kálmán elmondja legfényesebb közjogi mesterművét, — hányadik már a legfényesebb? — a szilaj ellenzék kimerülten, szánalmasan esik össze a hétmázsás argumentumok sulya alatt s a t. Ház napirendre tér az eset felett. Igy volt-e mindig? Igy. Igy lesz-e ezután is? Igy.

Igy lesz, mert a magyar nemzeti öntudat legyengült, megvékonyodott, mint a hosszú betegségben sanyló ember tenyere. Igy lesz, mert a nemzeti sérelmeket megtorló ereje, bátorsága a magyaroknak az inába szállott. Nézzétek, a hajdan erős, izmos magyart: sovány ina hogy reszket, hogy hutyorog! Nézzétek, hogy szedik izekre e nemzet vonagló testét a halottat szaglászó ebek. Nézzétek, hogy huznak végig korbáccsal az arcán s ebből az arcából már

nem serked ki a vér, mivelhogy a mi a bőr alatt: összement, megaludt, mint a romlott tej. Az ébresztgetők kicsiny serege kongatja a vészharangot, de hajh, a nemzet teste csak vonaglik, megmozdulásra ereje nincs.

Gyűlöli a Gotterhaltét s kalapot emel neki. Gyűlöli a sárga-feketét s felesküszik reá. Nemzetiszin zászlaját százszor, ezerszer gyalázták meg, rongyokra tépték, sárba tapodták s hol a magyar, ki e sokszoros meggyalázást csak egyetlen egyszer a sárga-feketén megtorolta volna!? A szabadságharcz leverése óta egy sárga-fekete zászló lett rongygyá e hazában s azt is az Istennyila szagatta szét! Van-e a föld kerekiségén ilyen jámbor, türelmes nép, mint a magyar? Nincs!

### A tisztujítás utójátéka.

— Felebbezések. —

Miskolcz város tisztikarának megválasztása nem történhetett meg a nélkül, hogy az ellen egyesek kifogást ne emeljenek. S az az érdekes, hogy a választást azok támadták meg, a kik a harc mezején legyőzettek.

Igy *Kovács Lajos* polgármester megválasztása ellen dr. *Németh Imre*, a kisebbségben maradt ellenjelölt, no meg *Karla Bertalan* — az ő hűségese szárnysegéde adott be felebbezést. Azt hisszük, hogy mind hiába. Mert a törvénynek az a szakasza, melyre hivatkoznak, nem döntheti meg a választás tényét. Az a törvényszakasz az *összeférhetetlenséget* határozza meg. Mi is elismerjük és helyesnek tartjuk, hogy a ki alispán, megyei főügyész vagy főszolgabíró, az nem lehet polgármester: vagyis hogy egyszerre egy időben nem viselheti mind a két állást; ha azonban előbbi állásáról lemond, nem tudjuk megmagyarázni

## TÁRCZA.

### Török Salamon.

Irta: *Gárdonyi Géza*.

Ezt a kis történetet nem én koholtam: Balla Gergely néhai jó nagykörösi nótárius krónikájából irtam ki.

Abban az időben, mikor a magyar kezdett már hozzászokni ahhoz, hogy a törököt ismerje urának, egy törvénylátó napon három cseribarád is jelentkezett a szegedi basánál.

A basa ott ült az aranynyal himzett ülővankosán. A baloldalán nargeli, a jobb oldalán iródáik, előtte meg a korán, amelyben megvan irva minden igazság.

A basa végigsimogatta hosszú ősz szakálát és intett, hogy beszéljenek.

— Nagyságos basa, — kezdi a vezető barát, egy szeplős-eres poczakos páter — mint az alsóvárosi templom végett jöttünk a te igazságos széked elé.

A basa iródiákja, egy dorozsmai diószemű pribék; belemártja a ludtollat az övén függő kalamárisba és talikbetűkkel írja a papirosra:

— Allahnak mai áldott napján — cseribarátok jöttek nagyságos Ali ben Abdurman basa kegyes színe elé.

— Mert — mondja tovább a barát — azt

a templomot most a kálvinista eretnekek bitrolják, holott jog és igazság szerint a miénk.

Itt a barát a jog és igazság teljes kifejtése végett visszakanyarodik boldog emlékezetű Szent Isván korába. Elmondja a keresztény vallás alapítását és küzdelmeit, Szent László és Könyves Kálmán törvényeit, Szent Ferencz születését és életét, szerzetének alapítását és működését, Luther származását és a reformáció átkos terjedését, a szegedi alsóvárosi templom fundulását, eseményeit és a szent szerzet minden rövidségét, amit az eretnek kálvinisták miatt szenvedett.

A basa eleinte figyelemmel hallgat — nem kellett neki tolmács, hiszen fiatal kora óta itt forgott a magyar földön — de csakhamar elsédül a bizonyítékok özönében és nyugtalanul néz diákjára, a kinek mindig lassabban perczeg a toll a kezében.

Mikor a barát már 1525-iki rákosi országgyűlés határozatát kezdte reczitálni, a mely szerint az eretnekek bárhol találtnak, a könyveikkel együtt megégetendők, a basa akkorát ásított, hogy a szakála a szőnyegig ereszkedett és az álcsonjtjai ropogtak.

— Elég, mondotta a kezével intve. Ugy látom, sok a bizonyítékok és nincsen csalárdtság a ti követelésekben. Holnap kihallgatom a prédikátort is és ítéletet teszek.

A barátok nagy hajlongások között kihátráltak a tereméből.

A prédikátor bezzeg megrémült, mikor a csausz elvitte hozzá a pecsétet, hogy ebben, meg ebben az órában ott legyen a basa előtti.

— Csausz, — mondotta egy ezüst dénárt nyomva a szolga markába — mond el nekem, kik jártak legutóbb a nagyságos basánál!

Csausz a gerendára nezett és egy néhány nevet sorolt el. Mikor a barátokat említette, a prédikátor megkönnyebülten lélekzett fel. Hát ez az! Jól vagyunk már!

Magára öltötte a papi lebernyegét, fekete süveget tett a fejére és a kapcsos bibliát a hóna alá vette, azzal felépegett a várba a basához.

— Kálvinista gyaurok pásztora — mondotta a basa hangosan, — panasz van rátok, hogy elvettetek a templomot a papistáktól! Olvasd diák!

A diák fölvette a szőnyegről, a jegyzőkönyvet és olvassa:

Allahnak mai áldott napján cseri barátok jöttek Ali ben Abdurmann szegedi basa kegyes színe elé.

A prédikátor dühtől elvörösödött arczczal hallgatta, hogy miket beszélnek ellene a barátok.

— Nagyságos basa, — szólt végre haragosan kipukanással, mikor szóhoz juthatott — az a templom igazi keresztény vallás kö-

miért ne lehetne? Így választottuk meg a multhan Soltész Nagy Kálmánt, a ki megyei árvaszéki úlnökből lett polgármester; így választattak meg nem rég Nikkel Józsefet, a ki szintén megyei tisztviselőből lett városi tanácsnok, a nélkül, hogy állásáról a választás előtt lemondott volna. Ezt mondja a törvény szelleme. Erre az álláspontra helyezkedett a jelölő bizottság és a tisztújító városi közgyűlés. A ki nem így értelmezi azt a törvényt, az csak a törvény betűjének vesszőparipáján nyargal.

Itt közöljük a beadott felebbezéseket egész terjedelmükben. A felebbezéseket a városi közgyűléshez adták be, oly czélből, hogy azok Borsodvármegye törvényhatóságához felterjesztessenek.

Dr. Németh Imre felebbezésének szövege a következő:

#### Tekintetes Közgyűlés!

A f. évi általános tisztújítószék s kandidáló bizottsága azon törvényellenes javaslata, illetve határozata ellen, hogy Kovács Lajos pályázata elfogadtatott, a szavazás elrendeltetett, hogy én, mint egyedüli törvényesen jelölhető pályázó, egyhangulag megválasztott polgármesternek nem jeleltem ki, felebbezek. Borsodvármegye törvényhatóságának bizottsági közgyűlését kérem, méltóztassék a tisztújító szék s bizottsága fenti, törvényellenes tényeit megsemmisíteni s kimondani azt, hogy mint egyedüli jelölhető pályázó, én vagyok Miskolcz polgármestere.

Indokaim: Az 1886. évi XXII. t. cz. 1. § meghatározza, hogy minden rendezett tanácsú város, tehát Miskolcz is község. E törvény 63. § a meghatározza, hogy a községekben mely tagokból áll az előjáróság. Külön meghatározza a törvény a kisközségek, külön a nagyközségek és külön a rendezett tanácsú városok, mint községeknek az előjáróságát. Rendezett tanácsú városban községi előjáró a törvény 63. § a szerint a polgármester is. A 73. § meghatározza, hogy községi előjáróvá minden nagykoru, 24 éves honpolgár megválasztható, a ki a 75. §-ba elsorolt kivételek alá nem esik. A 75. §. b. pontja pedig expresszisz

verbisz, félremagyarázást nem tűrő, apodiktikus világossággal kimondja, hogy nem választható községi előjáróvá, tehát rendezett tanácsú város polgármesterévé sem az, a ki megyei tisztviselő. Mivel pedig a kandidáló bizottságnak minden tagja tudta, s tudja, hogy Kovács Lajos Borsodvármegyének tisztviselője s mivel ez a minősége pályázati kérvényéből is kitűnik, törvénybe ütköző dologt követett el a kandidáló bizottság akkor, a midőn őt jelölte, a közgyűlés akkor, a mikor a szavazást megejtette s a törvény ellenére nem konstata, miszerint csak egy jelölhető pályázó van a polgármesteri állásra s az én vagyok, a kitől így ezen állás el nem vitatható. A törvény ezen 75. §-ának éppen azaz intencziója, hogy hasonló törvényellenes tetteket a rendezett tanácsú város felett uralkodó vármegyei tisztikar meg ne engedhessen magának. Én nem polgármesteri állásomat védem — a mely nélkül jobban, gondatlanul, szabadban megélhetek — jelen felebbezésemmel, hanem védem a törvény tekintélyét, szavait és becsületes értelmét. Intenczióját éppen azon momentumok ellenében, a melyektől a törvényhozás a községek autonómiáját féltette s megvédeni akarta a maga hatalmával,

Tisztelettel:

Dr. Németh Imre.

Karla Bertalan felebbezése a következőleg hangzik:

#### Tekintetes Közgyűlés!

Kovács Lajos Borsodvármegyei tisztviselője az 1902. június hó 24. én megtartott városi tisztújító közgyűlésen szótöbbséggel Miskolcz rendezett tanácsú város polgármesterévé választatott. A közgyűlésen jelöltetése ellen az 1886. XXII. t. cz. 75. §. b) pontja alapján óvást emeltem s kértém, hogy ellenjelöltje, dr. Németh Imre, mint egyedüli jelölhető pályázó egyhangulag megválasztott polgármesternek jelentessék ki. Ez meg nem történvén, a szavazás elrendeltetett törvényellenesen s annak eredményeként a választás is törvényellenesen ejtetett meg. E tények ellen közérdekből tisztelettel felebbezek. Kérem Borsodvármegyei törvényhatóságát, hogy ezen törvénytelen jelölést és választást megsemmisítsen s dr. Németh Imrét, mint egyedüli jelölhető

pályázót, Miskolcz polgármesterévé kinyilvánítani méltóztassék.

Indokaim: Kovács Lajos Borsodvármegyei tisztviselője. A községi törvény 75. §-ának b) pontja szerint községi előjáróvá, tehát rendezett tanácsú város polgármesterévé (lásd e törvény 1., 63. és 75. §-ait) megyei tisztviselő nem választható. A ki nem választható, nem is jelölhető, a ki nem jelölhető, annak jelölése törvénytelen s így érvénytelen. Kovács Lajos jelölése is törvénytelen volt, mert őt megválasztani a törvény tiltja. E szerint csak egy jelölhető pályázó volt, dr. Németh Imre. Őt tehát egyhangulag megválasztott polgármesternek kellett volna kijelenteni.

Tisztelettel:

Karla Bertalan.

## Jaj de meleg van!

— Felebbezések, nyiltterek s a kánikula. —

Nagyon meleg van. A hűvös, esős időből átmenet nélkül csöppentünk a forróságba át, s gyöngyöző homlokunkkal nyögjük a régen halott rövid sóhajt: *Jaj de meleg van!*

Hát még a kinek ilyenkor is fűtenek, hát az hogy érezheti magát? A kit még ilyenkor sem engednek békével hűsülni, hanem heves meglepetésekkel kedveskednek neki, hát az miket mondhat?

A polgármester választásból is kikerült egy tuczat felebbezés. Dr. Németh Imre és Karla Bertalan a polgármester választást, Papp István jegyző pedig a Nikkel József Kiss Lajos tanácsnokká történt megválasztását felebbezte meg.

A dr. Németh Imre és Karla Bertalan felebbezéseivel más helyen foglalkozunk. Itt csak a harmadik felebbezéshez van egy pár szavunk.

A tisztújító közgyűlés elnöke dr. Tarnay Gyula alispán volt. De ő volt a kandidáló bizottság elnöke is, a melynek tagjai még Horváth Lajos, Bizony Ákos, Soltész Nagy Kálmán és Lichtenstein József voltak.

Bajos elgondolni, hogy ez a kijelölt bizottság tévedett volna; de bajos elgondolni azt is, hogy az elnöklő alispán tévesen jelentette volna, hogy az aljegyző pályázata érvénytelen.

De tegyük föl, hogy így történt, hiszen

— Nem volt ott — ismételte a prédikátor — hanem a felhőben? — Abban kellett lennie, szólt a meggyőződés erős hangján a prédikátor — mert nem lévén megírva, hogy felhőt teremtett volna, előbb kellett lennie a felhőnek, mint a világnak.

A basa bólintott.

— Rajtad a sor, — mondotta a barátoknak.

A barát vakart egyet a tarkóján, aztán összehunyorította fehér pillájú ravasz szemét és a prédikátorra oldalt kacsintva így szólt:

— Kik voltak Istennek legjelesebb prófétaí?

— Kik? — szólt a prédikátor dühösen, mert sejtette, hogy a kérdésben álnokság lappan — hát kik lettek volna?

— Kik no?

— Mózes meg a Jézus.

A barát a fejét rázta.

— Nem igaz?

— Nem.

— Hát kik?

— Mózes, Jézus és Mohamed.

A basa felállott.

— Elég — mondotta a barátoknak. Látom, hogy a ti vallásotok az igazabb.

Es az alsóvárosi templom ma is a barátoké.

vetői nem az istentől eltévelyedett gonosz bálványimádó baptisták, hanem azok, a kik Krisztus szavait a maguk hasznára el nem forgatták, az az evangélium igaz értelmében lyukakat nem ástak.

Erős hangon és méltányos kézlejtésekkel beszélvén igazainak bizonyítására, bele-beleforogott a biblia levelei közé és hol Mózes-sal, hol Ábrahámmal, hol a prófétákkal bizonyította, hogy a Krisztus igaz követői azok kálvinisták, a kik a templomot használják.

A basa már ezt mindvégig figyelemmel hallgatta. A bibliát, valahányszor a pap idézett belőle, megnézegette a diákjával. Azután, hogy a pap egy kenetes amennel végezte a harsogó bizonyításokat, vállat vont és a tenyereit is terjegette hozzá, miközben a földre nézett.

A diák fölemelt tollal várta az ítéletet.

— Ennek is igaza van, annak is igaza van, — mormogta a basa a szakálát dörzsölve.

Főlkelt és gondolkozva járt föl és alá a teremben.

— Ember — mondotta végre megállva a pap előtt — még egyszer el kell jönnöd. — Jer el holnap délelőtt és jöjjenek el a barátok is.

Másnap ott volt megint a prédikátor az ő bibliájával a barátok meg az ő olvasójukkal. Ezek eljöttek mindnyájan.

A basa helyet foglalt az aranyos párnán.

Szájába vette a nargilé borostyánját és végignézett rajtok.

— Ti kilenczen vagytok — mondotta a barátoknak, a prédikátor egy maga. — Válaszlatok magatok közül a többi pedig vonuljon hátra és hallgasson.

A barátok minden gondolkozás nélkül megegyeztek a vörös barát személyében: hátra vonultak a sarokba és izgatottan várták az ítéletet.

— Tegnap és tegnapelőtt, — mondotta a basa, megsziva a nargiléját — külön-külön elmondották, hogy a templom titeket illet; azonban annyira bebizonyította mindenik a maga jogait, hogy én nem tudtam köztetek itélni. Hát álljatok most szemben egymással és adjatok egymásnak kérdéseket és feleleteket, hogy hadd lássam, melyik az igazabb hit.

A prédikátor megköszöörülte a torkát és neki fordult a barátoknak.

— Ha a tiétek az igazak tudománya, mondd meg nekem, hol volt az Isten a világ teremtése előtt.

A barát szinte hátrahökölt ettől az otromba kérdéstől, de csakhamar összeszedte magát és így felelt:

— Önmagában.

— Nem ott volt — felelt a prédikátor.

— Másutt nem lehetett. Így tanítja ezt az aquinói szent.

tévedni emberi dolog. Másképpen értelmezheti a kijelölő bizottság s másképen az érdekelt aljegyző a törvényt, s mért nem lehetne az utóbbi az igaz?

Nos hát lett volna kilátása Papp István aljegyzőnek arra, hogy jelölés esetén meglesz választva? Szerintünk nem! Volt alkalmunk a választó gyűlésen más hivatalnoktól és volt alkalmunk független, előkelő városi képviselőktől egész csomó megjegyzést hallani, a kik elítélték mind, hogy egyik hivatalnok a másik ellen pályázik akkor, mikor az illető tisztviselővel a felelősi teljesen meg vannak elégedve.

Idegen pályázat ez ellen a tisztviselő ellen nem adatott be s nem esnék rosszul Papp István aljegyzőnek az, ha ellene egy tisztviselő társa korteskedik?

Legyünk méltányosak s ne tegyünk olyat, a mi rosszul esnék magunknak is.

A tisztujítás meg volt, minek, ha nem muszáj, izgatni a kedélyeket, különösen a kánikula van?

Volt részünk nyári szórakozásul egy kis nyílt-terezésben is. Egy kávé s egy demokrata nyílt terezt; de nyílttereknek személyes éle nem volt s legfőleg a hazai iparnak s az Iparkávéháznak csináltak egy kis reklámot vele.

Igy szórakozunk nyárban. S bár e kis pikantériáktól fölpezsdül egy percze petyhüdt vérünk, a másik perczeben már unottan sóhajtkjuk a divatos refrént: *Taj de meleg van!*

## A bizonyítvány.

Mi a bizonyítvány? Ékesen nyomtatott iv-papiros, jelentős szavak katonás sorban egymás alatt; harmincz filléres bélyeg rajta, a legvégén az intézet pecsétje.

Jeles. — Jó. — Elégséges. — Elégtelen: ezek a nagyfontosságú szavak, melyeket a mai napon sok ezer tanuló az elképzelhető legvegyesebb érzelmekkel olvas.

Nincs az a kártyás, a ki nagyobb izgatottsággal „gusztálná a blattot“, mint a diák az évvégi bizonyítványt.

Az egyiknek ragyog az arcza, mutogatja a szomszédjának azokat a bizonyos jeleket vagy elégségeseket, a melyekre nem számított; a másiknak elkezd a szive dobogni, aztán köny szökik a szemébe, azután zokog keservesen, — mert valamiből jelest várt s csak jót kapott, avagy jót várt és csak elégségest kapott. Ettől a jeles-től, ettől a jó tól függött a fotografáló masina, melyet az apja, vagy még gyakrabban az anyja ígért.

En azt jól tudom, hogy az a zokogó gyermek meg fogja kapni a fotografáló masinát. Ott van már az a mama fehérenemű szekrényében; egy kis szemrehányás fog következni — s a masina előkerül a szekrényből, hogy hamarosan elfeledtesse a jót vagy elégségest, elfeledtesse a könyvet, a szemrehányást, mindent, mindent — csak azt nem fogja elfeledtetni, hogy a mama külön díjazásban részesíti ezután is, ha jó kalkulustokat visz haza a szeretett gyermek.

Ez pedig öreg hiba.

Ismertem egy uri embert, a ki a tanítás mesterségével foglalkozott. Igazi mesterember volt, a legrosszabb és leghasznavehetlenebb fajtaból. Ez az uri ember egy-egy piczula pályadíjat tűzött ki a fiának, ha a számtani példát jól megfejté. A számtani példa megfejtése amugy is kötelessége lett volna a fiának, aminthogy a jó tanulás, a szorgalmas munka is kötelessége minden rendű és rangu gyermeknek.

Szép és kívánatos dolog a fotografáló masina, az ezüst óra, a gyűrű, a bicikli, még a piczula is, de az egy cseppet sem kívánatos, hogy a mamák és papák külön jutalommal kecsegtessék magzataikat egy-egy kalkulusról.

Pokolba minden kalkulussal, mely nem a becsületos törekvésnek jól megérdemelt ju-

talma, a mely csak jogczim arra, hogy a kis Aladár, Izidor, vagy pláne Bendeguz fotografáló masinát kapjon! . . .

A gyermek tanuljon jól azért, mert ez neki szent kötelessége. A lovat be fogják a kocsiba, az ökörrrel szántanak, a disznót meghizlalják s aztán leölik — ez a céljuk és rendeltetésük; az Aladárkák, Izidorkák és Gézenguzok — akarom mondani Bendeguzok kötelessége az, hogy tanuljanak — külön mamai jutalmak nélkül is.

Ó, van egy másik, egy méltó jutalma a szorgalmas és háladatos tanulásnak. Ez a jutalom ott reszket az anyának a szemében: az öröm könyje; az apának a keze osztja ezt a jutalmat, mikor megveregeti szorgalmas fiának a vállát s azt mondja neki: — Derék fiu vagy!

Ha pedig a nyomtatott, bélyeges irás látára csak a fotografáló masina kerül ki a szekrényből, még pedig szemrehányással súlyosbitva: akkor az a bélyeges irás nagyon haszontalan portéka. Az olyan diáknak, a ki azért sir, mert nem kapja meg a megígért bi vagy triciklit s azért néz gyűlöletes pillantással a bizonyítványára: pudvás a szive s még akkor sem ér semmit, ha fotografáló masina helyett — egy cséplő-gépet, vagy egy teljesen berendezett elevátort kap a mamájától.

Prizma.

## UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Zelenka* Pál ág. ev. püspök hétfőn délelőt Budapestre utazott, hogy ott a teológiai szervezése tárgyában tartandó értekezleten részt vegyen. A püspök Budapestről a brassói esperességi értekezletre utazik, honnan folyó hó 6-án tér haza.

— **Szerkesztő változás.** Mint régebben is említettük, a „Borsodmegyei Lapok“-nál tegnap, e hó első napján szerkesztő változás történt. *Sugár* Ignác kamarai titkár eddigi fő és *Balassa* Sándor segéd szerkesztők kiléptek a lap kötelékéből, s helyettük dr. *Ferencai* Henrik és *Horkay* Elemér vették át a lap vezetését. Az új szerkesztő dr. *Ferencai* Henrik a lap tegnapi számában írta meg szép beköszöntőjét, míg *Horkay* Elemér már pár hét óta élénk részt vett a lapszerkesztésében. Megmaradt a lap kötelékében *Frank* Zoltán is főmunkatársi minőségben, a kit mint jónevű íróit eléggé ismer az olvasó közönség.

— **Az ügyvédi kamara gyűlése.** A miskolci ügyvédi kamara vasárnap délelőt 9 órakor *Kovács* Lajos kamarai elnök elnöklése alatt tisztujító közgyűlést tartott a királyi törvényszék kisebb tárgyalási termében. — A közgyűlésen jelen voltak: *Kovács* Lajos, *Bizony* Ákos, *Lengyel* Lajos, dr. *Frankfurter* Sándor, *Bársony* János, dr. *Hebrony* József, dr. *Klein* Ignác, *Évva* Ernő, dr. *Glósz* Károly, *Fodor* Pál, dr. *Gencsi* Samu, *Petró* József, dr. *Ferbstein* József, dr. *Neuman* Bertalan, dr. *Kovács* Lajos, dr. *Köszegi* Armand, *Flamm* Dezső, dr. *Sugár* Gyula, dr. *Sugár* Jakab, dr. *Küröz* Jakab, dr. *Kormos* Géza, dr. *Nagy* Péter, dr. *Vajda* Adolf, *Kozma* Elek, dr. *Hercz* Ödön, dr. *Schwarz* József, dr. *Tóth* Dániel, *Bodnár* D., dr. *Koncz* M., *Szabó* G. *Kovács* Lajos elnök a gyűlés megnyitása után bejelenté, hogy miután ő Miskolcz város polgármesteréül megválasztott, kénytelen ezen kamarai elnöki állásától megválni. Köszöni a kamara tagjainak az iránta eddig tanusított jóindulatát s kéri, hogy ezután is szeretettel gondoljanak reá. Dr. *Sugár* Gyula az összes tagok nevében bucsuzik a távozó elnöktől, a ki iránt mindannyian őszinte szeretettel viseltettek. Ezek után elnök a választást elrendeli. Beadatott összesen 30 szavazat s az eredmény a következő: Elnök lett *Bizony* Ákos. Elnök-helyettes *Mikulecsky* István, titkár *Lengyel* Lajos, ügyész dr. *Frankfurter* Sándor, pénztáros *Petró* József. Választmányi rendes tagokul *Bársony* János, dr. *Holländer* Gusz-

táv, dr. *Glósz* Károly, dr. *Nagy* Péter, dr. *Klein* Ignác, dr. *Molnár* Gyula, dr. *Neuman* Bertalan, dr. *Gencsi* Samu. Póttagokul pedig dr. *Hebrony* József, dr. *Engel* Arnold, dr. *Sugár* Gyula és dr. *Schwarz* József választattak meg. — Még *Bizony* Ákos elnök köszönte meg a benne összpontosuló bizalmat és körvonaloza az irányt, a melyen mint elnök haladni fog s a gyűlés az új elnök életével véget ért.

— **Ezredösszpontosítás.** A miskolci 10. honvéd gyalogezred hétfőn indult el *Arnóthfalvy* István ezredparancsnok és az egész tisztikar vezetése alatt a Nyirvidékre, hol a szomszéd városokban állomásozó ezredek lesznek összpontosítva. A mi honvédeink Nyir-Bodgányban vannak elszállásolva.

— **Kinevezés.** *Szép* László végzett joghallgatót az igazságügyminiszter a miskolci törvényszékhez joggyakornokká nevezte ki. A nevezett a hivatalos esküt tegnap délelőt 10 órakor tette le *Ortvay* Miksa kir. kuriai bíró, törvényszéki elnök kezeibe.

— **Alapítványi oklevél.** *Özvegy* *Kovács* Jánosné szül. *Heer* Erzsébet miskolci lakos, a miskolci női ipariskola javára 2000 koronás alapítványt tett. Az alapító oklevelet a benne foglalt feltételekkel együtt a m. kir. kereskedelemügyi miniszter a vármegyéhez érkezett leiratával jóváhagyólag tudomásul vette.

— **Nyári mulatságok.** Szombaton július 5-én ismét két nyári multság lesz, s aztán valószínűleg nem is lesz több, — mert meg kezdődik a kánikula. Az egyik multság a népkertben, illetve az Erzsébet kertben lesz, ezt a magán tisztviselők rendezik; a másik pedig a Vörösrákon, s ezt a multságot az iparos ifjusági olvasó egyesület tartja.

— **Kirándulás.** A miskolci dal- és önképzőkör a jövő szombaton, vagyis július hó 5-én kirándulást rendez a Nyiregyháza mellett fekvő Sóstó fürdőbe. A műhely összes tisztikara és munkásai családjaikkal vesznek részt a kiránduláson. A kirándulók száma jóval meghaladja az ezer számot s így *Krón* Ignácznak, a műhely derék főnökének ugyancsak fő a feje, hol vegyen elégtendő kocsit az akkor indítandó külön vonathoz? No de majd előteremti ő azt a negyven kocsit onnan, a hol találja. A nagy társaság, mint a mult évben, ugy most is dal, táncz s egyéb trefás előadások mellett kedélyesen fogja eltölteni ezt a multságra szánt napot.

— **Jéggyár a diósgyőri vasgyárban.** A diósgyőri vasgyártelep fogyasztási szövetkezetét szándékozik megnagyobbítani. E megnagyobbítással egyidejűleg még *jéggyárat* állítanak fel a gyártelepen. A jéggyár óránként 40—50 kgr. jég-t termelne s napi 10 órai átlagos termelés mellett ekként naponta 4—5 mm. jéget állítanak elő. A jégtermelés egyelőre a gyári kórház és az ottani lakosság szükségleteinek kielégítésére szorítkozik.

— **Hitközségi közgyűlés.** A miskolci izraelita hitközség mult vasárnap megtartani szándékozt évi rendes közgyűlését, a megjelent tagok számának határozat hozatalra elégtelen volta miatt, jövő vasárnap, azaz f. é. július hó 6-ik napjának délelőt 10 órájára halasztotta.

— **Kiránduló diákok.** Az egri érseki róm. kath. tanítóképző 40 növendéke *Venczel* Ede tanár vezetése alatt vasárnap éjjel 12 órakor városunkba érkezett. Az ifjak tanulmányi kirándulásra indultak el Egerből s a Bükkön át jövet megtekintették a Hámort és környékét, valamint a diósgyőri vasgyárat. — Városunkba érkezésükkor a lelkes ifjak egyenest az Erzsébet téri Kossuth szoborhoz mentek, hol két hazafias dalt levett kalappal el is énekelték.

— **Kézimunka kiállítás.** Vasárnap nyílt meg a városi női ipariskola munka kiállítása, a melynek pompás összeállítását mellett legjobb bizonyíték volt a közönség érdeklődése, a mely a kiállítás ideje alatt egy percze sem szünetelt.

Az intézet buzgó igazgatónöje *Gebe* Endréné szül. Schuster Julia urnót méltán halmozták el a látogatók elismerésükkel, a melyben bőven osztozott a tanítói kar is. *Filep* Ilona, *Dolleschall* Ilona és *Schneider* Vilma urhölgyek.

Kiállítottak a következő növendékek:

Az első osztályból: Boros Borbála, Csorba Julia, Deutsch Szerén, Doma Borbála, Dvorszky Malvin, Fischer Veron, Grósz Margit, Kasztner, Ilona, Spisák Julia, Szabó Julia, Takács Ilona.

A második osztályból: Bodolay Margit, Csákvári Ilona, Esztergályos Róza, Fögel Kornél, Forgó Borbála, Frenyó Erzsébet, Filep Klári, Gábor Jolán, Győri Juliska, Halmy Ilona és Irénke, Heinemann Auguszt, Klein Irénke, Léway Ilona, Portel Margit, Weltner Olga, Zsupán Zsuzsika.

A harmadik osztályból: Berkovecz Rózs, Csernatony Margit, Dancs Sári, Diószeghy Irén, Frenyó Mária, Földy Julia, Kerényi Irén, Komar Jolán, Plank Etel, Szent-Imrey Margit, Weiszkopf Franciska.

Az iskolaszék a kiállított szép kézimunkákért Doma Borbála, Spisák Julia, Esztergályos Riza, Győri Julia, Heinemann Auguszt, Szabó Ilona, Frenyó Mária, Plant Etel és Csernatony Margit növendékeket jutalomban, több más növendéket pedig dícséretben részesített.

— **Péter-Pál junialis.** Szombaton tartotta a kath. nőegylet tavaszi multságát a Vörösrákon, amely ez alkalomra teljes díszbe öltözött. Draperiák és lampinok díszítették a táncz helyiséget, amelyben egy kicsiny, de intim társaság mulatott. A táncz 8 óra után kezdődött s így egy óra múlva az I. négyeshez mintegy 40 pár állott föl. Negyven szép leány, akiknek vállán ott röpkedett a táncz rendezői jelvény. A közönség számát tekintve a multság nem sikerült annyira, mint a szép rendezőség remélte, amiben főszere a napokban történt nagy szomorú halál eseteknek volt; de jó kedv dolgában annál fényesebb volt. Tulajdonképen egy sokszor össze szokott, jó ösmérés társaság multsága volt ez, a melyet az urak és hölgyek a rendes házi zsur helyett a szabadban rendeztek. A fényes multság pezsgő hangulatban reggelig tartott, illetve másnap estig, mert a rendezőség vasárnap délután még morzsa-bálra volt hivatalos az Ujházy Kálmáné vendégszerető házában.

— **A katonai uszoda és a villamos vasut.** A katonai uszodát látogató közönség figyelmét felhívjuk, hogy az uszoda a villamos vasutnak a Vay uti vám mellett levő feltételes megálló helyétől, hol a villamos kocsi a fel- és leszálló közönség kívánságára mindenkor megállanak — könnyen megközelíthető, mely közlekedésre ajánlhatjuk a kalauzoknál kedvezményes áron kapható szürke és zöld színű jegytömböket és pedig a Vörös templom — Vay utirányban szürke tömbjegyek 10 darabja 2 korona, (2 kor. 40 fill. helyett és a Városháztér és Vay utirányban zöld tömbjegyek 20 darabja 3 korona 60 fill. (négy korona helyett).

— **Ki akar honvéd tiszt lenni?** Borsodvármegye alispánja a következő pályázati hirdetményt bocsátotta ki: A m. kir. honvéd Ludovika akadémiánál Borsodvármegye közönsége és gróf Buttler János által létesített alapítványi helyek közül három jön folyó tanév végén üresedésbe, és lesz az 1897. évi XXIII. t.-cz. értelmében szervezett Ludovika akadémiában 1-ső évfolyam az 1902—1903. tanév kezdetén betöltendő. Ezen alapítványi helyekre előzőleg 4465/902. sz. a. kibocsátott pályázati hirdetmény kevés eredménnyel járt, a mennyiben csakis egy elfogadható kérvény adatott be. Mint-hogy ezek szerint még mindig két oly alapítványi hely van üresedésben, melyekre a bemutatási jogot Borsodvármegye törvényhatósága van hivatva gyakorolni, a még betöltendő két helyre ezennel újabb pályázatot nyitok. Felhívom ennél fogva a pályázni óhajtokat, hogy szabályszerűen felszerelt

pályázati kérvényüket hozzám ezen hirdetmény megjelenésétől számítandó 30 nap alatt terjesszék be. A pályázathoz megkívánható részletes kellékekről tájékoztatást nyújt a nagyméltóságú m. királyi honvédelmi miniszteriumnak 1755/XIV. 902. sz. alatt kibocsátott pályázati hirdetménye, mely hirdetmény általam Borsodvármegye hivatalos értesítőjének folyó 1902. évi április hó 9-én megjelent 15-ik számában egész terjedelmében közölve lett, azonkívül pedig betekinthező az alispáni központi irattárban, valamint a járási főszolgabíráknál is. Miskolcz, 1902. június hó 24. Tarnay, alispán.

— **Szülők figyelmébe.** A kir. kath. gimnáziumban a jövő tanévre szóló beiratások f. é. június 29-én délután kezdődtek s tartanak július 5-ig bezárólag. Figyelmeztetjük úgy a helybeli, mint a vidéki szülőket, hogy fiaikat ezen idő alatt okvetlenül irassák be, különösen az I. és II. osztályba, de a többibe is, nehogy a nagymélt. közoktatási miniszteriumhoz keiljen utólagos fölvetéltől folyamodniok, avagy az intézetből végkép kiszoruljanak.

— **A fűző-űző.** Egy miniszterről szóljon máma — e jól megérdemelt makáma, — kinek mesébe illő tette — régi játékot föl-elevenítette . . . Gyermek sereg még ma is üzi; — „kiki maga mesterségét üzi, fűzi“ . . . — Nos Románia kultuszminisztere — akinek látni szörnyű nagy tereh, — hogy magát a nő fűzi — rendeletében tollhegyre tűzi, — s a szüzi növendék sirva betüzi — hogy aki magát ezután is fűzi — az iskolából ő elüzi . . . Ez im a rettentő való — s benne csak az vigasztaló, — hogy már nem egyedülvaló, — mert így parancsról előtte és utána — ezerszer szól és szól a vig makáma — s hogy a miniszter bárhogy üzi-fűzi — a fűzöt soha el nem üzi, — s hiába a rendelet-hadarás — a molett karcsu lesz, a karcsu darázs, — ki eddig sikkes volt, az is marad — miniszter rendel a karaván halad!

— **Sipiki ur és Sipikiné asszony.** Sipiki ur, Sipiki Boldizsár ur, az elmúlt éjszaka a felesége engedelmével lumpolt és nagy jó kedvében azt találta mondani a hávéházban egy pepitaruhás urnak, hogy:

— Majom!

A kifejezés találó volt ugyan, de a fiatal ember megsértődött.

— Kérem a névjegyét! — szólt.

— Névjegy? Mi az? — felelt Sipiki ur.

— Még azt se tudja? mondta a sértett fél lenézéssel. (Lenézés közben elegáns, de még ki nem fizetett lakcipőit nézte.) — Hát kérem címét.

Sipiki ur erre a lovagiasság szabályainak megfelelően megmondta, hogy ő a csabaiton lakik, igenis, aztán hazament és kialudta a tizenkét üveg sört. Reggel fölbredven, nyilván már nem is emlékezett az éjszakai esetre.

Annál nagyobb volt hát a csodálkozása, mikor egyszerre csak (ő még ágyban feküdt.) beállit hozzá két szépen fésült gentlaman.

— Sipiki ur?

— Az vagyok! — felelt az érdemes polgár, a csikos duna alá rejtven a lábait.

— Ön megsértette barátunkat. Majomnak nevezte. Azért jöttük, hogy lovagias elégtételt kérjünk.

— Lovagias elégtétel? Mi az? — kérdezte Sipiki ur.

— Mi, szalajtotta ki a száján az egyik segéd párba.

E pillanatban egy rettenetes ordítás hallatszott. Sipiki asszonyság, a ki a konyhában hallgatódzott, a párba szó hallatára berontott a szobába. A segédeknek se kellett több. Ész nélkül rohantak ki. De Sipikiné asszonyság egy jelentékeny dimenzióju „vájdingot“ forgatván feje fölött, vad csataordítással iramodott utánuk. A segédek gyorsan szaladtak. De Sipikiné asszonyság is.

— Párba kell? — kiáltott. Párba kell nektek? No várjatok, majd adok én nektek párba!

Hogy az utcán az asszonyság elől futó fiatal urak nem csekély feltűnést keltettek,

az természetes. Végre is egy rendőr lépett közbe, a ki a bős hitvest közbotránkodásért a kapitányságnál „előállította.“ A fiatal urak annak rendje és módja szerint, felük részéről befejezettnek nyilvánítják az ügyet. A rendőrség nem.

— **A pipa.** Nagy Gábor uram a törvénybe czitáltatta a béresét.

— Ellopta a legszebbik pipámat, kapitány uram.

A béres hamarosan odavágta a feleletet: — Igen ám, mert lefogott a béremlől egy pengő forintot, hát így akartam megszerezni rajta a járandóságomat.

Hiába volt a mentegetődzés, a pipa viszszerült Nagy Gábor uramhoz, a tolvaj megkapott két napi pinczézést.

Mikor az ítéletet kimondta a kapitány, a béres megvakarta a fületét s oda szóló fél-vállról a gazdájának:

— No iszen, kend engem szípen *lepipált*.

— **Háborus esztendő.** Meglátszott rajta, hogy huszár volt, olyan hegyesre pederi most is a bajuszát, tübe lehetne huzni. Most meg abban vétkes a mókás arcu ember, hogy megverte asszonyát részeg állapotban. Az asszony otthagya s még ráadásul meg is czitáltatta őt a kapitány elébe.

— Hát feleséged ez neked, hé?

— Hát nem az, csak úgy magamhoz vettem, mert katona koromban jól bánt velem. Nem bántom én őt, csak néha olyan *tréfás* ember vagyok, ő meg nem érti a tréfát.

— Mióta vagytok együtt, hé?

— Hat esztendeje.

— Nem igaz, csak három esztendeje mondja az asszony.

A katonaviselt legény pityókásan megpördörite a bajuszát:

— Haiszen, asszony, tudod tán, hogy a háborus esztendő *duplán számítanak*?

— **„Szökés párosan.“** Ez a kedves melódia a közismeretbe ment át a „Királyfogás“ operettből. De mint gyakorlati théma már ezredék óta divatban van, a nélkül, hogy valaha antiká lett volna. Nem messze innen-től élt egy csinos, fiatal hivatalnok, a kibe belehabarodott egyik község előkelő fiatal menyecskeje. Semmi sem akadályozta őket, hogy apró nászutakat ne rendezzenek ide oda. A férj egyszer megtudott mindent. Mint az üvöltő *tigris* ment neje után, de aztán a könnyező „elcsábítottnak“ megbocsátott mindent. A férj ur egyszerre olyan szelid lett, mint a kezes bárány és mint *szarvas* tért vissza falujába. Ujabban azonban ő nagysága egyáltalán nem türtöztethette a szenvedélyeit, véglegesen behurczkoltott a férfi lakhelyére, hogy egészen szerelmének élhessen. A férj most már lemondott a hatásos drámai jelenetekről, és az ügyet a színházi rovatból bevezényelte Themis csarnokába.

— **Czuczilista szobalány.** Persze, hogy a czuczilista termelő szomszéd Szabolcsvármegyéből való s itt Miskolczon egy bájos, nagyon okos kis urnónél szolgált, tisztogatta az ablakokat, tisztogatta a repát, egy nap háromszor ölködött, minden éjjel vasalta a saját ruháit, üdvözölte az udvaron a város különböző részeiből különböző órákban hódolatára érkezett különböző udvarlókat és szidta a vagyonos osztályt. Szóval a 8 órai munkaidőt behozta gyakorlatban, azontul szórakozott, a mi a hódolatok fogadásán tul főként közfelforgató pörölésből állott. Végre is kihozta a szegény urnót a megmérhetetlen nagy béketüresből és azt mondta neki: — Maga haszontalan.

No, feltámadtak a czuczilisták minden furiai ezen egy vékony szobalány temperamentumból és nyelvecskéjéből.

— Én haszontalan? Hun a konyhakés? No, de szerencsére nem került rá a sor, mert a szegény kis uriaszony igen gyáva volt, a görögök módjára megfutamodott az első ágyulövésre, be a legelső szobába és onnét küldött stafétát oltalomért s elégtételért a kapitányhoz. Ez a nagyhatalom előállította a czuczilista Terkát, a mi persze nem olyan könnyen ment. Terka aztán

a bíró előtt olyan czuczilista beszédet tartott az urnők zsarnoksága ellen, hogy még igen szép jövőt lehet neki jósolni ezen a téren. Azonban a legszebb szónoklat sem képes agyonütni az igazságot és Terkát a bíró két napi elzárásra és hazatoloncolásra ítélte. Eddig is volt a dologban sok vidámság, azonban a csattanója a kedélyességnek im, most jön.

Mint a furia, tüzel és lohog ki az ajtón az elítelt Terka, hogy a ruháját előhossa és a két napot leülje. A folyosó végiben találkozik egy rendőrtisztviselővel, a kinek épen cselédre volt szüksége. Megszólítja a lányt:

— Te, el vagy-e szegődve?  
Terka ravasz volt, gondolt egyet.  
— Épen hely nélkül vagyok — mondta, persze elhallgatván a történeteket.  
— Hát elszegődsz-e hozzám?  
— El én tekintetős ur.

Megalkudtak és Terka ezen új szolgálatban töltötte ki a két napi áristomot. Kiváncsian várják a történet ismerőit, miként fogja Terka a czuczilista elveit a rendőrbiztos új szolgálatában érvényesíteni?

— **Néhány szó egy napilapról.** A Magyar-ság, a mióta a Benedek Elek vezetése alatt új szerkesztőséget cserélt, meghódította a magyar közönséget. Pártoknak, felekezeteknek nem áll szolgálatában, független fel- és lefelé egyaránt, igaz lelkesedéssel küzd a magyarságunkért, fajunk erkölcsi és anyagi megerősödéséért, kerülve kerülve ez a lap a léha szenzációt, de mindamelllett beszámol hiven és becsületesen mindenről, a mi a közönséget érdekli; kerülve az izléstelenséget, a családi és magánügyek kipellengérezését, de azért nem riad vissza az erős hangtól, sőt a támadástól sem, ha ezt a közérdek úgy kívánja. S hogy ezek az elvek jók és helyesek, azt eldöntötte már a közönség maga, a mely tömegesen sorakozik a Magyarság kibontott zászlója alá. Terjedelemre ugyan kicsi ez az ujság, de gazdag tartalmával sok terjedelmes ujságot felülmul. Vezércikkei, tárczái magas irodalmi színvonalon állanak s a munkatársak egytől-egyig kipróbált munkásai irodalmunknak. A mint a lapból értesülünk, júliusban Lengyel Laura kiváló írónk tollából indul meg egy regény s az ősszel maga Benedek Elek ír regényt e lap számára. Mindezekhez még csak azt tesszük hozzá, hogy ez az erős magyar szellemben szerkesztett ujság ma hazánk legolcsóbb ujsága, mert az ára egész-évre 14 korona, félévre 7 korona, negyedévre 3 kor. 60 fill. és egy hónapra 1 kor. 20 fill. Olvasóinak szíves figyelmébe ajánljuk,

**Viola-Créme** szeplő, májfolt és az arc mindenféle tisztatlanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tégely 50 kr. Hozzá való **Puritas szappan** 1 drb. 35 kr., 3 drb. 1 frt.

**Viola-puder** fehér, rósa és crème színben, egy kitünően tapadó ártalmatlan hölgypor, a mely ma már a legelegánsabb hölgyek pipere-asztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr. Évek óta tapasztalom, hogy készítményeim a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkedvelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

### SZABÓ BÉLA

pipere-szappangyáros, gyógyszer- és illatszertüzlete  
Miskolcon.

### Dunky fivérek

os. és kir. udvari fényképészeknél

**MISKOLCZ, Városháztér 20. sz.**  
művészi kivitelű

**fényképek és foto-emailok**  
készülnek. Mükedvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

## Férfiaknak ingyen !!

olyan új találmányu orvosságot, mely az elveszített erőt újra meghozza. Próbaország s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elveszített férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyar- és angolnyelven együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, ahol a megerősödés szükséges, csodálatos eredményt nyújt az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt írhat a State Medical Institute-nak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivétel nem tesz. Mindenki írhat érte bárhol Magyarul, mire titoktartás mellett, postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyar- és angolnyelven együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika. A levelek mindig bérmentesítendőek.

### Terka.

Volt egyszer egy város. Ennek a városnak a legfényesebb utcáján volt egy nagy nagy játékkereskedés, a miben volt minden a világon, a mi csak szép és — játéknak való.

Az ezerféle játékok között volt egy nagy-csomó — baba. Csinos bábák és hamis szemű Pierettek, csipkés szoknyájú ballerínák és előkelő hercegnő-kisasszonyok, a kik nappal szép sorjában, egy-egy dobozban feküdtek a földig érő szekrényekben.

Volt köztük fából és papír-masséból, gummi és porcellánból készült; volt kicsiny és nagy, szőke és barna, angol, német és francia baba, a kik naphosszat csendesen pihentek a dobozaikban.

De mikor leszállt az est, mikor éjfél tőtt a nagy fal óra, egyszerre életre kelt valamennyi baba. Előjöttek mind és játszottak és mulattak csak úgy, mint az igazi babák. S hogy a kis hölgyek ne csak magukban szórakozzanak, a szomszéd szekrényből átsétáltak a fiú babák: helyes matrózok, fényes katonák és kiöltözött urak, a kik a hölgyeknek udvaroltak addig, a míg a nagy óra egyet ütött.

S akkor egy kecses pukkedi s egy udvarias kecsók után nyugovóra tértek valamennyien, hogy másnap újra találkozzanak.

Volt azok között egy rokokó baba: egy ovál arcú, barna hajú hercegnőcske is. Lehelet-finom testét egész csipke-halmaz borította el; a melyből csak két piczinyke kéz és két keskeny kis lábfej kandikált elő.

Az óriási botnak s a baba estélyeknek volt egyik csillaga ez a ragyogó szemű, mosolygós arcú rokokó baba, a kit nem nézhetett anélkül senki, hogy meg csodálta volna.

S a baba-estélyeken a katonák és civilek, a fiatal és öregebb urak egyaránt törték magukat a rokokó-hercegnő egy-egy mosolyáért; de szívéhez nem férközhettek egyik sem, mert a baba szíve, mint ő maga — porcellánból volt.

Theresine-nek hívták a kis hercegnőt, a ki oly hideg és előkelő volt, akárcsak a neve.

Karácsony közelgett. A boltban naphosszat nagy sürgés-forgás volt. Rakták százával a szekrénybe az új skatulákat, a melyekben mindenikben csendesen feküdt egy-egy új játékbaba.

S a régi babák szivszorongva várták, hogy éjfél tőtt az óra, mikor a nagy mulatság kezdődni fog.

S az óra végre tizenkettőt ütött. Eljött az ő idejük is, s a dobozokból egymás után lépett ki a sok szép baba.

A rokokó hercegné is köztük volt. Még ragyogóbb és szebb volt, mint máskor; arcán boldog mosoly játszadozott, szeméből szerelem sugárzott, nyomában vágy és sóhaj fakadt; s mindannyi között egyedül ő maradt hideg, a porcellán baba.

De egyszerre egy aranyos ruhájú, villogó szemű huszár lépett elé. Csinos és merész s a sarkantyuja halkán pendült össze, a hogy meghajtotta magát.

— Milyen szép maga Terka, suttozta a huszár.

A kis hercegné egy pillanatra sértődötten kapta föl fejét, de a hogy haragtól villogó szeme a huszár delejes, szenvedélytől izzó két szemével találkozott, egyszerre piros, meleg vér szökött a kis hercegnő arcába föl, s aztán lassan-lassan ráborult szemére árnyas szempillája, finom fejecskeje alá hanyatlott, s a hideg porcellán baba rózsás ajkai öntudatlanul sóhajták a huszár után: Terka!

S mire a baba mulatság vége felé járt, minden hölgy és ur csak arról mesélt, hogy szerelmes a büszke hercegnő, a legbájosabb Terka.

K.

## CSARNOK.

### A Hortobágyon.

— Részlet egy utirajzból. —

Irta: **Simon János.**

Mint este a vacsoránál, hol Esztikét, a csinos kun leánykát oly szeretetreméltónak találtam, most is a külön benyilószoba állott rendelkezésemre, pedig az ivóból majd mind eltávoztak az este itt látott vendégek a kerek és hosszú fenyőfa asztalok mellől.

Az este megállapított napi tervemet megvalósítandó, csakhamar előkerestem görcsös vándorbotomat és a csárda tulajdonosa, Szikszay uram által megmutatott irányban elindultam Filep János híres gulyásszámadó felkeresésére, kiről annyi sokat hallottam beszélni, hogy nem akartam ittlétemben a vele való találkozást elmulasztani.

A csárdával szemben levő állás melletti karámnál — mely egyszer évente a hortobágyi vásár színhelye — kiléptem a nagyobb részt sárga virágú golyáhirrel és igen apró kék nefelejcsessel borított uttalan mezőre s igyekeztem a célom felé.

Egy jó órába telt, míg elértem. Az utamba eső s a tavaszi esőzések után visszamaradt viz-ereket eleinte csak kerülgettem volna, de látván, hogy nem akar végük szakadni, kezdtem őket átugrálni, a mi olykor csak félig sikerült.

Mire célomhoz jutottam, öltözékemnek a talajhoz közelebb eső része nem birt valami kifogástalan külsővel.

Filep uram — mert a leírás után mindjárt ráismertem — éppen egy kut mellett ácsorgott egynehány bojtárjával, kik valamennyien kők ingben, gatyában voltak — a csikósok, gulyások ugyanis kék fehérneműt viselnek — egyedül a számadó volt szép fehér golyócsba öltözve.

Oda érkeztemkor a közelben legelésző ökrök, bivalyok felhagytak a füvezéssel, fejüket magasan előre nyujtva, orrlyukaikat kitérítve, nagy pengőkarika szemeiket kimeresztve, mind rám bámultak; nagy csodálkozásukban még a szájukban levő leharapott füvet is elfelejtették lenyelni.

Köszöntöm a gulyásokat s a számadóval — kezét fogva — beszédbe ereszkedem.

Természetes, hogy azt kellett először is tudtul adnom, hogy miféle bokorban termettem, honnan cseppentem ide, merre fog még hajtani a szél.

Derék, vállas ember volt a számadó, az 50-60 év nyomása nem igen látszott meg sugármagas termetén, csak kissé deresedő fürteiről; nyájas, vidám, de azért komoly tekintetű, napsütötte arczáról lehetett a sima esztendőket hozzátvetőleg leolvasni. Helyre egy piros legény lehetett annak idején, hanem azért úgy látszik, hogy még most se sokat engedett a régiből.

Mikor Ottó főherceg fia, Károly, a leendő trónörökös, a múlt nyár derekán a Hortobágyon járt kíséretével s bemutatott neki Filepet, önkénytelenül azt mondta rá: „Ejnye, be szép magyar ember!”

Bizony, talán egy nemzetnél vagy népfajnál sincsenek olyan szép, tisztos arczu, élemedett emberek, mint a magyaroknál.

Nem hiába szokták apáink poharazás közben így köszönteni fel egymást: „Adjon Isten belőlünk szép öreg embert!” Ugy látszik, az Isten meg is hallgatja.

Az öreg, állát a tenyerébe, könyökét a botjára támasztva, végig nézett rajtam, mi alatt elmondtam neki magam felől egyet-mást, hogy a pataki főiskolából indultam el az Alföldet passzióból bevándorolni, persze „more patrio” gyalogszerrel, mert csak így utazgatva láthatja meg jól az ember mind azt, a mit akar.

(Folyt. köv.)

# Kiadó lakás!

Urak-utcza 19. szám alatt

egy szoba, konyha, éléskamara és fűskamarából álló lakás

**f. é. augusztus 1-től kiadó.**

Értekezhetni ugyanott.

## A vonatok indulása Miskolcra.

| Nap száka | Óra | Percz | A vonat neve | H o v á                |
|-----------|-----|-------|--------------|------------------------|
| Éjjel     | 1   | —     | sz. v.       | Budapest               |
|           | 2   | 15    | sz. v.       | Kassa                  |
|           | 2   | 27    | gy. v.       | Budapest (jun. 15-től) |
|           | 2   | 39    | gy. v.       | Kassa (jun. 15-től)    |
|           | 2   | 42    | sz. v.       | Budapest               |
|           | 3   | 24    | sz. v.       | Ujhely, Debreczen      |
| Délután   | 3   | 37    | sz. v.       | Bánréve göm. p. u.     |
|           | 3   | 45    | sz. v.       | Kassa                  |
|           | 7   | 23    | thv. sz.     | F.-Abony (új vonat)    |
|           | 6   | 29    | v. v.        | Torna göm. p. u.       |
|           | 6   | 40    | sz. v.       | Fülek                  |
|           | 9   | 38    | gy. v.       | Budapest               |
| Este      | 11  | 06    | sz. v.       | Fülek göm. p. u.       |
|           | 10  | 55    | gy. v.       | Ujhely                 |
|           | 11  | 02    | gy. v.       | Kassa                  |
|           | 12  | 45    | v. v.        | Budapest               |
|           | 1   | 02    | sz. v.       | Kassa                  |
|           | 1   | 37    | v. v.        | Torna göm. p. u.       |
| Délután   | 1   | 54    | sz. v.       | Ujhely                 |
|           | 3   | 11    | sz. v.       | Budapest               |
|           | 3   | 26    | sz. v.       | Fülek göm. p. u.       |
|           | 3   | 31    | sz. v.       | Budapest               |
|           | 3   | 53    | sz. v.       | Debreczen              |
|           | 3   | 37    | sz. v.       | Fülek göm. p. u.       |
| Este      | 6   | 02    | gy. v.       | Budapest               |
|           | 6   | 30    | gy. v.       | Ujhely                 |
|           | 6   | 37    | gy. v.       | Kassa                  |
|           | 6   | 57    | sz. v.       | Fülek göm. p. u.       |

## A vonatok érkezése Miskolcra.

| Nap száka | Óra | Percz  | A vonat neve     | H o n n a n ?          |
|-----------|-----|--------|------------------|------------------------|
| Éjjel     | 12  | 20     | sz. v.           | Kassa                  |
|           | 12  | 30     | sz. v.           | Ujhely                 |
|           | 1   | 26     | sz. v.           | Budapest               |
|           | 1   | 58     | sz. v.           | Kassa                  |
|           | 2   | 17     | gy. v.           | Kassa (jun. 15-től)    |
|           | 2   | 34     | gy. v.           | Budapest (jun. 15-től) |
| Délután   | 3   | —      | sz. v.           | Budapest               |
|           | 6   | 05     | v. v.            | Budapest               |
|           | 6   | 32     | T. sz. v.        | Forró-Encs             |
|           | 6   | 12     | T. sz. v.        | Szerencs               |
|           | 7   | 25     | T. sz. v.        | Bánréve göm. p. u.     |
|           | 7   | 59     | v. v.            | Torna göm. p. u.       |
| Este      | 9   | 16     | sz. v.           | Bánréve, Dobsina       |
|           | 9   | 25     | gy. v.           | Ujhely                 |
|           | 9   | 31     | gy. v.           | Kassa                  |
|           | 10  | 43     | gy. v.           | Budapest               |
|           | 12  | 27     | sz. v.           | Debreczen              |
|           | 12  | 32     | sz. v.           | Budapest               |
| Délután   | 1   | 40     | sz. v.           | Fülek göm. p. u.       |
|           | 1   | 33     | sz. v.           | Budapest               |
|           | 2   | 56     | sz. v.           | Ujhely                 |
|           | 3   | 16     | sz. v.           | Kassa                  |
|           | 5   | 42     | gy. v.           | Kassa                  |
|           | 5   | 52     | gy. v.           | Ujhely                 |
| Este      | 5   | 50     | sz. v.           | Fülek göm. p. u.       |
|           | 6   | 20     | gy. v.           | Budapest               |
|           | 7   | 43     | v. v.            | Torna göm. p. u.       |
|           | 8   | 55     | thv. sz.         | F.-Abonyból (új vonat) |
| 10        | 16  | sz. v. | Fülek göm. p. u. |                        |

**Miskolcson, Király-utcza 5. szám alatt,**  
Kubaoska István ur vaskereskedésével szemben

**Uraságoktól levetett**

# FÉRFI RUHÁK

és használt butorok vétetnek és eladatnak.

Kívánatra vevő a helyszínen megjelenik.

Salon- és frack-öltönyök kölcsön kaphatók.

Ruhák tisztítását és javítását olcsón és pontosan eszközölöm.

tisztelettel

## ROTHSTEIN JAKAB, bizományos.

## Zálogintézet beszüntetés.

Van szerencsém tudomásul adni, hogy Széchenyi utcza 101. szám alatt levő zálogintézetemet **más vállalat miatt folyó évi augusztus 1-én beszüntetem.**

Értesítem a n. é. közönséget, hogy újabb kölcsönöket, meghosszabbításokat mai naptól már el nem fogadok, miért is felkérem a nálam levő zálogtárgyakat a lejárat napján kiváltani, amennyiben 30 nappal a lejárat után a zálogtárgyak nyilvános árverésen eladatni fognak.

**Zálogintézetem teljes felszerelése és Wertheim-szekrények jutányos áron eladók.**

Miskolcz, 1902. július 1. Tisztelettel

**Weiszlovits Samu, zálogintézet-tulajdonos.**

Figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek tetemesen megnagyobbított **ékszer-üzletemet** Széchenyi-utca 101. szám alatt.

Mindennemű **aranyeműek, arany, ezüst és nickel-órák, ékszerek, briliántok, ezüst evőkészletek** üzletemben a legnagyobb választékban, legolcsóbb árak mellett mindenkor a legelőnyösebb feltételek mellett kaphatók.

A nagyérdemű közönség pártfogását kérve, vagyok

Miskolcz, 1902. július 1. teljes tisztelettel

**Weiszlovits Samu, ékszerész.**

Egy

# középkeresk. iskolát végzett tanuló

a szünidőre **szerény feltételek mellett** helyben vagy vidéken **irodai alkalmazást** keres.

**Czim a kiadóhivatalban.**

4481. tk. 902. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A miskolczi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Buda Kovács József végrehajthatónak Samu Bartok Sándor és Pál végrehajtható elleni 36 korona 50 fillér követelés és járuléka iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén levő:

I. A meresei 228. számú tjkönyvben A + 1 rendszám, 1065. hrszám alatt a Macsar dűllőben levő 400 négyszögöl ácsmáz szőlő 48 korona

II. A meresei 174. számú tjkönyvben A + 87. hrszámú, 46. népsorszámu ház, udvar- és kertre a végrehajtható törvény 156. szakasza alkalmazásával 674 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fent megjelölt ingatlanra, illetve ingatlan jutalekra **1902. évi július hó 8-ik napjának délelőtti 9 órájkor** Merese község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 százalékát a kiküldött kezéhez letenni.

Miskolcz, 1902. április 9.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

**Hudák,**  
kir. tvszéki bíró.

# WALTHER von GIZYCKI TRIEST I.

(Bejegyzett cég.)

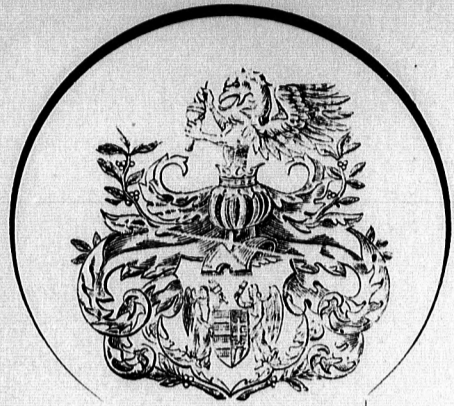
Sürgönyezim: **Vongizycki Triest.**

Osztrák postatakarék Magyar postatakarék  
862.194. sz. 9966. sz.

# Kávészállítás

Arjegyzék kívánatra az Osztrák-Magyar Monarchia minden nyelvén bérmentesen küldetik.

# SZELÉNYI és TÁRSA MISKOLCZ



*Ajánljuk*  
a legdivatosabb anyagokkal  
*dúsan fészerezett*  
KÖNYVNYOMDÁNKAT  
*könyvek,*  
*hirlapok, táblázatok,*  
*falragaszok,*  
*hivatalos és magán*  
*nyomtatványok*  
*családi értesítők stb.*  
*elkészítésére.*

Széchenyi-utca 34. szám.



**Könyvnyomda** ≈  
≈ **Könyvkötészet**  
**Doboz-gyár** ≈≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

**Könyv- és hirlap-kiadó vállalat.**

**A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.**